

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.425/2009/6.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Sulyok és Ádám Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Ádám Attila ügyvéd) által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a **(pártfogó ügyvéd neve, címe)** által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti lakos alperes ellen lízingszerződésből eredő követelés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2009. március hó 18. napján kelt 11.G.40.233/2008/9. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a kiegészítéssel **hagyja helyben**, hogy az alperest terhelő fizetési kötelezettség a **(személy 1. neve)** és **(személy 2. neve)** kötelezettekkel szemben a Csongrád Megyei Bíróság 21.Pk.20.979/2008/4. számú, továbbá a **(személy 1. neve)** kötelezettel szemben a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság 7.Pk.50.918/2008/1. számú jogerős fizetési meghagyásaiban meghatározott fizetési kötelezettségekkel egyetemleges.

Kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 200.000,- (Kettőszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt 866.700,- (Nyolcszázhatvanhatezer-hétszáz) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az alperes pártfogó ügyvédjének másodfokú eljárásban felmerült munkadíját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes, mint lízingbeadó, valamint a **R... Bt.**, mint lízingbevevő között 2004. május 4-én, 2005. május 10-én és 2006. május 26-án

egyedi lízingszerződések jöttek létre két munkagépre és egy tehergépjárműre. A szerződések részét képezték a felperes szerződéskötéskor hatályban lévő üzletszabályzatai. A 2005-ben, illetőleg 2006-ban megkötött szerződésekben rögzített lízingbevevői kötelezettségek teljesítéséért **(személy 1. neve)** és **(személy 2. neve)** készfizető kezességet vállaltak.

A lízingbevevő a 2006. június-szeptember közti időszakban esedékes lízingdíjakat nem fizette meg, ezért a felperes a szerződéseket felmondta, azok 2006. szeptember 22. napjával megszűntek. 2006. október 16-án a felperes a lízingtárgyakat birtokba vette, majd értékesítette, illetőleg azokra újabb lízingszerződéseket kötött. A lízingbevevő részére megküldött elszámolás szerint a felperesi követelés 2007. május 8. napjával a három szerződés kapcsán összesen 17.000.632,- Ft volt.

A lízingbevevő betéti társaság beltagja 2001. december 10. és 2004. május 10. között **(személy 3. neve)**, 2004. május 10. és 2007. szeptember 14. között **(személy 1. neve)**, míg 2007. szeptember 14-e óta az alperes. A társasági szerződés szerint a beltag a társaság vagyonával nem fedezett hitelezői követelések kiegyenlítéséért korlátlanul, az esetleges más beltagokkal egyetemlegesen, saját vagyonával felel. A társaságba belépő beltag felelőssége a belépés előtt keletkezett társasági kötelezettségekért a többi beltagéval azonos.

A Csongrád Megyei Bíróság 8.Fpk.06-07-000583/9. sorszámú végzésével elrendelte a R... Bt. felszámolását, melynek során a céget 2009. július 1. napjával törölték. A felperes 18.706.841,- Ft összegű hitelezői igénye nem térült meg.

A felperes **(személy 1. neve)** és **(személy 2. neve)** készfizető kezesekkel szemben a Csongrád Megyei Bíróságon 21.Pk.20.979/2008. számon fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett 16.537.897,- Ft és járulékainak egyetemleges megfizetése iránt. A fizetési meghagyás 2008. július 3. napján jogerőre emelkedett.

Ugyancsak fizetési meghagyás kibocsátását kérte **(személy 1. neve)** korábbi beltaggal szemben a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság előtt 7.Pk.50.918/2008. ügyszámon 462.735,- Ft és járulékaira. A fizetési meghagyás 2008. július hó 25. napján jogerős lett.

A felperes keresetében összesen 17.124.632,- Ft és ebből 17.000.632,- Ft után 2007. május 24. napjától, 100.000,- Ft után 2008. március 4. napjától, míg 24.000,- Ft után 2008. április 5. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkorijegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatának megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozása szerint az alperes, mint a lízingbevevő beltagja a Gt. 97. § (1) bekezdése alapján fennálló mögöttes felelőssége miatt köteles a lízingbeadó részére a követelt összeget megfizetni, miután a lízingbevevő gazdasági társaság a lízingszerződést megszegte, az felmondásra került. A tartozás összegének indokolásaként a szerződés rendelkezéseire utalt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a lízingszerződések megkötésekor nem volt tagja a lízingbevevő betéti társaságnak, belépésekor pedig a korábbi tagok a felperes felé fennálló tartozásokról nem tájékoztatták. Vitatta a kereset összecszerűségét is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 14.445.699,- Ft és ezen összegből 14.345.699,- Ft után 2007. május 24. napjától, míg 100.000,- Ft után 2008. március 4. napjától a kifizetés napjáig a mindenkorijegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat és 1.366.700,- Ft perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.

Gf.I.30.425/2009/6.szám

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes felmondásával a jogviszony a lízingszerződés alanyai között 2006. szeptember 22. napján a lízingbevevő szerződésszegése miatt megszűnt. Az egyes szerződéses rendelkezések alapján úgy foglalt állást, hogy a lízingbevevő tartozása 2007. április 23. napján 14.345.699,- Ft volt. Megállapította továbbá, hogy a lízingbevevővel szemben folyt felszámolási eljárásban a felperes - bejelentett hitelezői igénye kapcsán - 100.000,- Ft regisztrációs díjat fizetett be. Mindezen, a társaság vagyonából nem fedezhető tartozásokért az alperesi beltág korlátlanul felel, mivel a lízingbevevő gazdasági társaságba történő belépésekor a tagok a belépő tag felelősségét illetően a társasági szerződésben nem tértek el a Gt. 97. § (1) és (3) bekezdésében foglaltaktól.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása érdekében. Fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 7. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére nem tájékoztatta az elsőfokú eljárásban személyesen eljáró alperest arról, hogy a társaság korábbi beltágjait jogosult lett volna perbe hívni, akik beltági minőségük megszűnésétől számított 5 évig felelnek a társaság harmadik személyekkel szemben fennálló olyan tartozásáért, amely beltági minőségük megszűnése előtt keletkezett. Álláspontja szerint perbehívás esetén (Pp. 58-59. §-ok) az alperesnek esélye lett volna arra, hogy a marasztalási összeg 1/3-át legyen köteles viselni. Ugyancsak sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta pártfogó ügyvéd igénybevételének lehetőségéről és arról, hogy megtévesztés kapcsán jogosult külön pert indítani a társasági szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt. Egyebekben megismételte az elsőfokú eljárásban kifejtett érveit. Tájékoztatta a másodfokú bíróságot, hogy a lízingbevevő korábbi beltágja, **(személy 1. neve)** ellen csalás miatt büntető feljelentéssel élt, amelyre tekintettel kérte a per tárgyalásának felfüggesztését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyására irányult. Előadta, hogy **(személy 1. neve)**-sal és **(személy 2. neve)**-val szemben kezesi, illetőleg beltági felelősségre hivatkozással fizetési meghagyásos eljárásokat kezdeményezett. Csatolta a jogerős fizetési meghagyások egy-egy példányát.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésére álló adatok alapján helyesen állapította meg, abból a releváns adatok értékelésével helytálló jogi következtetésre jutott, érveivel az ítéletábra egyetért.

A felperes keresetét a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 108. § (1) és (3), valamint 97. § (1) és (3) bekezdéseire hivatkozva az alperessel, mint a lízingbevevő betéti társaság beltágjával szemben mögöttes felelőssége alapján terjesztette elő, utalva arra, hogy a társasággal szemben a követelés behajthatatlan. A behajthatatlanság tényét az eljárás során a lízingbevevő felszámolója igazolta (8. sorszámú beadvány).

Általános elv, hogy a gazdasági társaság tartozásáért elsősorban a társaság felel a saját vagyonával. Ha a társaság vagyona a hitelezők követelésének kielégítésére nem elegendő, akkor a betéti társaság esetében a beltág mögöttes felelőssége korlátlan, ha pedig több beltág van, akkor a többi beltaggal egyetemleges. A Gt. 108. § (3) bekezdésének utaló szabálya folytán alkalmazandó 97. § (3) bekezdése szerint a társaságba belépő tag felelőssége - ha a társasági szerződés eltérően nem rendelkezik - a belépése előtt keletkezett társasági kötelezettségekért a többi tagéval azonos. A lízingbevevő betéti társaság módosított társasági szerződése sem rendelkezik ettől eltérően, ezért külső jogviszonyaiban, azaz harmadik személyekkel, így a felperessel szemben is fennáll - objektív alapon - az alperes felelőssége. Ez a felelősség a tagok egymás közti belső jogviszonyától független.

A társaság korábbi beltágja a Gt. 109. § (4) bekezdése alapján beltági minőségének megszűnésétől számított 5 éves jogvesztő határidőn belül felel a társaság harmadik személlyel szemben fennálló olyan tartozásáért, amely e változás előtt keletkezett, felelőssége azonban a jelenlegi beltagot (alperest) nem mentesíti helytállási kötelezettsége alól. Külső személlyel szemben a jelenlegi és a korábbi beltág felelőssége - a hivatkozott időbeli korláttal - egyetemleges. Egyetemleges felelősség esetén a Ptk. 337. §-ának (1) bekezdése értelmében minden kötelezett az egész szolgáltatással tartozik mindaddig, amíg valamelyikük nem teljesít. Emiatt egyetemleges kötelezettség esetén minden kötelezettől külön is, de együtt is követelhető az egész szolgáltatás (BH 2001.285. számú eseti döntés). A felperes tehát jogosult volt az alperest, mint az egyetemleges kötelezettek egyikét kiválasztani és perelni. Az alperes az egyetemleges kötelezettek egymás közti (belső) viszonya alapján háríthatja át azt az összeget a korábbi beltagra, illetőleg beltagokra, amelyet a jogosulttal szemben - az őt terhelő részarányt meghaladóan - fizetni tartozik (Ptk. 338. § (1), (3) bekezdés). Belső jogviszonyuk megítélése, vagyis az egyes beltagokat terhelő részarány és az összeg meghatározása azonban külön perre tartozik, a felperessel szembeni helytállást, a külső jogviszonyt nem érinti. Ha tehát az egyik beltág a követelést teljesíti, az összeg - belső jogviszonytól függően teljes vagy részbeni - áthárítása iránt a többi (volt) beltaggal szemben megtérítési igényvel léphet fel, pert indíthat.

Az alperes fellebbezésében megjelölt, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértésekkel összefüggésben az ítéletálla álláspontja a következő:

A Pp. 7. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságot kötelezettség terheli, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró peres felet - többek között - a pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezéséről a szükséges tájékoztatással ellássa. A tájékoztatás kereteit a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (Jst.) 12. §-ának a) és b) pontja adja meg. Miután az alperes nem minősül olyan személynek, aki a jogban járatlansága vagy az ügy bonyolultsága folytán az elsőfokú eljárásban személyesen eljárva ne lett volna képes a perben érdekeit eredményesen képviselni, eljárási jogait hatékonyan gyakorolni, az ítélet meghozatala előtt nem terhelte a pártfogó ügyvédi képviselet lehetőségéről tájékoztatási kötelezettség az elsőfokú bíróságot. A b) pont szerinti kötelezettségének ugyanakkor az elsőfokú határozat meghozatalát követően eleget tett: mivel az ítéletálla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező (Pp. 73/A §), tájékoztatta a fellebbező felet a pártfogó ügyvéd igénybevételének lehetőségéről és

módjáról. A fentiek szerint tehát a szükséges körben a tájékoztatást megadta, így eljárási szabálysértést nem követett el.

Az alperes fellebbezésében kifejtett perbehívással kapcsolatos jogi álláspont alapvetően téves. A Pp. 58. §-a értelmében az a fél, aki pervesztessége esetére harmadik személy ellen kíván követelést érvényesíteni, vagy harmadik személy követelésétől tart, ezt a személyt az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig perbe hívhatja. Ilyen esetben a perbehívott - amennyiben a perbehívást elfogadja - a perbehívóhoz beavatkozóként csatlakozhat (Pp. 60. § (1) bekezdés). A perbehívó és a perbehívott jogviszonya azonban ebben a perben nem dönthető el, ugyanakkor a perbelépés ténye a beavatkozónak az ellenféllel fennálló jogviszonyára sem hat ki, tehát a beavatkozó semmiképp nem lett volna marasztalható. A beavatkozás célja ilyen esetben kizárólag a támogatott fél pernyertességének előmozdítása, amelynek a védekezés körében van jelentősége. Miután a perbehívás elmaradása miatt az alperest hátrány nem érte, az elsőfokú bíróság a beavatkozás lehetőségéről történő tájékoztatás elmulasztásával eljárási szabályt nem sértett (Pp. 3. § (3) bekezdés, BH 1998. évi 339. számú eseti döntés).

Nem állapítható meg eljárási szabálysértés amiatt sem, hogy anyagi jogi kérdésben nem tájékoztatta az alperest, tehát védekezése alapján nem nyújtott tájékoztatást arról, hogy külön perben kérheti a felelősségének alapját képező társasági szerződés érvénytelenségének megállapítását. A Pp. 7. § (2) bekezdésében megfogalmazott szabály a jogi képviselő nélkül eljáró fél számára a bíróság tájékoztatási kötelezettségét kizárólag a perbeli eljárási jogokra és kötelezettségekre korlátozza (BH 2005. évi 74. számú eseti döntés). Az érvénytelenséggel kapcsolatos tájékoztatás ezen túlmutat, az anyagi jogi jellegűnek minősül.

Az ügy érdemén túl alaptalannak bizonyult az alperes per tárgyalásának felfüggesztése iránti kérelme is. A társaság volt beltágja ellen kezdeményezett büntetőeljárás nem ad okot a felfüggesztésre, miután az csak a jelenlegi, illetőleg volt beltág belső jogviszonyának megítélésekor, a felelősségi arányok és az ehhez kapcsolódó összepszerűség megállapításakor lehet előkérdés. A korábban kifejtettek alapján azonban az alperes felelőssége objektív, a felperessel szemben a volt beltaggal egyetemleges, a perbeli jogvitában tehát a hivatkozott büntetőeljárás eredménye irreleváns. Tekintettel arra, hogy a per tárgyalásának felfüggesztése iránti kérelmet az ítélőtábla alaptalannak találta, e kérdésben alakszerű határozatot hoznia nem kellett, mivel kizárólag a felfüggesztést rendelő bírósági határozat ellen van helye külön fellebbezésnek (Pp. 155. § (3) bekezdés).

A kifejtettek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése, illetőleg 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta azzal a kiegészítéssel, hogy az alperest terhelő fizetési kötelezettség a **(személy 1. neve)** és **(személy 2. neve)** kötelezettekkel szemben a Csongrád Megyei Bíróság, illetőleg a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság által kibocsátott jogerős fizetési meghagyásokban meghatározott fizetési kötelezettségekkel egyetemleges. A fizetési meghagyások jogerőre emelkedésének tényét a felperes a másodfokú eljárás során jelentette be és igazolta, ezért a másodfokú határozat rendelkező részében szükséges volt az egyetemleges kötelezettség fennálltát kimondani, ellenkező

esetben a felperes követelése többszörösen megtérülhetne (Bíróági Döntések Tára 2006/7-8/124. számú jogeset).

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárási költségének viselésére, amelynek összegét az ítélőtábla a fellebbezési érték és a pernyertes felperes jogi képviselője által a másodfokú eljárásban kifejtett munkamennyiség figyelembevételével a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja, valamint (5) és (6) bekezdése alapján határozta meg.

Az alperes személyes költségmentessége folytán az előzetesen le nem rótt 866.700,- Ft összegű fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés, 14. §).

Megállapította továbbá az ítélőtábla, hogy az alperes képviselőjét ellátó pártfogó ügyvéd munkadíját - pervesztességére tekintettel - az állam viseli a Pp. 84. § (1) bekezdés b) pontja és (3) bekezdése szerint.

Szeged, 2010. január hó 22. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Gabriella sk.
előadó bíró

Dr. Hámori Attila sk.
táblabíró